

Bielsk Podlaski, dnia 19.06.2023r.

**Starosta Bielski
w Bielsku Podlaskim**

AŚ.6164.3.3.2023

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 132 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 roku poz. 775 ze zm.) – dalej Kpa, w związku z art. 13 ust. 2 i 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 września 1991 roku o lasach (Dz. U. z 2022 roku poz. 672 ze zm.)

po rozpatrzeniu

odwołania z dnia 09.06.2023r. (data wpływu do tut. organu 12.06.2023r.) od decyzji Starosty Bielskiego w Bielsku Podlaskim z dnia 25.05.2023 roku, znak: AŚ.6164.3.3.2023 odmawiającej zmiany lasu na użytek rolny o powierzchni ogólnej 0,3115 ha, usytuowanego na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 128/3, położonej w obrębie gruntów wsi Krzywa, gmina Bielsk Podlaski

postanawiam

uwzględnić w całości wniesione odwołanie i zmienić zaskarżoną decyzję Starosty Bielskiego w Bielsku Podlaskim z dnia 25.05.2023 roku, znak: AŚ.6164.3.3.2023 w następujący sposób: udzielić zezwolenia na zmianę lasu na użytek rolny o powierzchni ogólnej 0,3115 ha, usytuowanego na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 128/3, położonej w obrębie gruntów wsi Krzywa, gmina Bielsk Podlaski.

U Z A S A D N I E N I E

Dnia 25.05.2023 roku Starosta Bielski w Bielsku Podlaskim decyzją znak: AŚ.6164.3.3.2023 odmówił

zmiany lasu na użytek rolny o powierzchni ogólnej 0,3115 ha, usytuowanego na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 128/3, położonej w obrębie gruntów wsi Krzywa, gmina Bielsk Podlaski.

Od powyższej decyzji w dniu 12.06.2023 roku odwołanie złożył wnosząc o zmianę przez organ I instancji zaskarżonej decyzji w trybie art. 132 Kpa i uwzględnienie wniosku o zmianę lasu na użytek rolny.

Po dokonaniu szczegółowej analizy zarzutów zawartych w odwołaniu tut. organ stwierdził, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie i rozstrzygnął w sposób opisany w sentencji niniejszej decyzji.

W myśl art. 13 ust. 1 ustawy o lasach podstawowym obowiązkiem ciążącym na właścicielach lasów jest obowiązek trwałego utrzymywania lasów oraz zapewnienia ciągłego użytkowania leśnego. Powyższa zasada jest niewątpliwie realizacją podstawowych założeń ustawy o lasach, sprowadzających się przede wszystkim do traktowania w sposób

priorytetowy obowiązków o charakterze ochronnym. Przytoczony wyżej przepis art. 13 ust. 2 ustawy o lasach stanowi odstępstwo od tych zasad i zgodnie z wolą ustawodawcy może mieć zastosowanie jedynie w przypadkach szczególnie uzasadnionych (a nie typowych, codziennych) potrzeb właściciela lasu. Zatem, aby uzyskać zezwolenie, właściciel lasu powinien wykazać, na czym polega owa „szczególnie uzasadniona potrzeba”.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku w sprawie II SA/Bk 780/22 pojęcie "szczególnie uzasadnionych potrzeb", których zaistnienie - zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o lasach może uzasadniać zmianę lasu na użytek rolny nie zostało zdefiniowane w ustawie i wobec tego, jego rozumienie wypracowane zostało przez orzecznictwo sądów administracyjnych. Według zaś utrwalonej linii orzecznictwa, dla ustalenia istnienia "szczególnie uzasadnionych potrzeb", nie jest wystarczające wystąpienie po stronie właściciela zwykłych, lecz konieczne jest wystąpienie potrzeb kwalifikowanych, czyli nadzwyczajnych, wyjątkowych, wyraźnie odbiegających od potrzeb typowych. W orzecznictwie wskazywano, że pod sformułowaniem szczególnie uzasadnione potrzeby właściciela lasu należy rozumieć sytuację wyjątkową, będącą dla właściciela czymś absolutnie niezbędnym w danej sytuacji i jednocześnie uzasadnioną nie tylko z jego subiektywnego punktu widzenia, ale przede wszystkim przy zastosowaniu obiektywnych kryteriów oceny.

W świetle wyjaśnień skarżącego należało uznać, że podstawą żądania zmiany użytku leśnego na użytek rolny nie była chęć powiększenia posiadanego przez niego gospodarstwa rolnego, a potrzeba zmiany spowodowana utrudnieniami, a w pewnym zakresie niemożnością prowadzenia prac agrotechnicznych na użytkach rolnych sąsiadujących z gruntem leśnym.

zaznaczył, że utrzymywanie charakteru powyższego gruntu w formie lasu negatywnie rzutuje na prowadzoną przez niego uprawę gruntów rolnych. Skarżący wykazał, że zachowanie drzewostanu na tym terenie znacząco utrudnia mu wykonywanie wszelkich czynności w zakresie uprawy sąsiednich gruntów ornych i całkowicie uniemożliwia dokonywanie oprysków i nawożenie środkiem RSM, bowiem posiadanym przez niego opryskiwaczem o szerokości oprysku 30 metrów, nie może dokonać zabiegów na użytkach rolnych położonych obok gruntu leśnego i graniczących od strony wschodniej z działką 128/2, stanowiącej własność osoby trzeciej, z uwagi na zbyt małą odległość między granicą działek a gruntem leśnym.

Zdaniem tut. organu podnoszona przez skarżącego całkowita niemożność wykonywania na działce prac agrotechnicznych, w związku z wąską powierzchnią działki rolnej po obu stronach lasu jest potrzebą kwalifikowaną i można ją uznać jako wyjątkową sytuację życiową, która uzasadnia wniosek.

Wnioskodawca wskazał w odwołaniu, że rozbudowane systemy korzeniowe drzew i krzewów pobierające całe zasoby wody niezbędne do wegetacji roślin, wpływają negatywnie na wysokość osiąganą z tego gruntu plonów. Z powyższym skorelowany jest fakt zacieniania części gruntów sąsiednich, co również zdecydowanie obniża efektywność i plony z użytków rolnych.

Z powyższym również należy się zgodzić, gdyż w bezpośrednim sąsiedztwie granicy rolno-leśnej plonowanie roślin wyraźnie spada. W strefie bezpośredniego kontaktu lasu z gruntami rolnymi są one narażone na szkody wyrządzone przez nadmiar tlenku i zwierzyne leśną. Jak wskazują badania największy negatywny wpływ oddziaływania lasu wysokiego ma miejsce na gruntach ornych położonych na północ od zadrzewień. Chłonność wodna gleb

leśnych jest 2-3 krotnie wyższa od użytków rolnych, co może znacznie wpływać na przesuszenie gleby na polu i skutkować obniżeniem efektywności plonów. Jednocześnie wysoki las zacieniając grunty orne, powoduje zmniejszenie dostępu do słońca, co również wpływa na wzrost plonów.

podniósł również w odwołaniu fakt utrudnionego prowadzenia prac gospodarczych na przedmiotowym terenie leśnym z uwagi na jego usytuowanie na gruncie. Grunt leśny nie ma żadnego dostępu do drogi publicznej, ze wszystkich czterech stron jest otoczony gruntem ornym i jedynie w okresie zimowym, a i to tylko przy znaczących mrozach, jest możliwość dostępu do gruntu leśnego celem wykonania prac związanych z trzebieżą i pielęgnacją lasu.

Podniesiony argument także zasługuje na uwzględnienie, gdyż stwierdzić należy, że aby prawidłowo prowadzić trwale zrównoważoną gospodarkę leśną należy dbać o leśne zasoby, użytkować las, w tym pozyskiwać z niego drewno, w taki sposób, aby nie umniejszać ich zasobów przy jednoczesnym zachowaniu różnorodności biologicznej. Aby to wykonywać należy mieć bezpośredni dostęp do tego lasu, który w tym przypadku jest uniemożliwiony. Właściciel lasu, aby móc z niego korzystać w sposób prawidłowy, musiałby stworzyć do niego dojazd poprzez swoje grunty orne, które są dla niego źródłem dochodu, co spowodowałoby zmniejszenie ilości plonów.

Wnioskodawca wskazuje nadto w odwołaniu, że zgodnie z uproszczonym planem urządzenia lasu obrębu Ploski, obowiązującym na lata 2016-2025, jedynie na powierzchni 1500 m² działki winien znajdować się drzewostan w składzie gatunkowym sosna – wiek ok. 42 lata, w I klasie bonitacji, w zwarciu umiarkowanym i o zadrzewieniu 1,0. Należy zatem stwierdzić, że jedynie na bardzo małym fragmencie działka ma być przeznaczona pod zalesienie, przy czym nieruchomość jest położona jako enklawa pośród użytków rolnych, otoczona gruntami rolnymi ze wszystkich czterech stron i w pobliżu, w promieniu co najmniej 1 km brak jest jakichkolwiek gruntów zalesionych.

Według tut. organu, powyższe okoliczności wskazują, że zmiana tak małej powierzchni użytku leśnego na rolny nie wpłynie negatywnie na środowisko. Obszar wnioskowany leży w krajobrazie rolniczym zdominowanym przez grunty orne. Zadrzewienia i drobnopowierzchniowe lasy występują pojedynczo. Przedsięwzięcie nie będzie miało wpływu na różnorodność biologiczną.

Zarówno decyzja Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku znak: WPN.420.67.2022.PS z dnia 7 lutego 2023 roku o środowiskowych uwarunkowaniach, jak i opinia Nadleśniczego Nadleśnictwa Bielsk w Bielsku Podlaskim znak: ZG.750.23.2023 z dnia 11 maja 2023 roku, nie sprzeciwiają się zmianie lasu na użytek rolny.

Podniesione w odwołaniu argumenty wskazują jednoznacznie, iż motywem złożenia wniosku są szczególnie uzasadnione potrzeby po stronie wnioskodawcy, które przewyższają nad zasadą ochrony lasów. Argumenty podniesione w odwołaniu spełniają przesłankę „szczególnie uzasadnionych potrzeb właściciela lasu” przytoczoną w art. 13 ust. 2 ustawy o lasach, które powinny być wyjątkowe, niestandardowe, przeważające nad zasadą ochrony lasów oraz utrzymania i powiększania powierzchni leśnych. Wnioskodawca w odwołaniu wykazał, że jego interes zaspokaja szczególnie uzasadnione potrzeby właściciela lasu.

Mając powyższe na uwadze, a także stwierdzony stan faktyczny, postanowiono jak na wstępie niniejszej decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku za pośrednictwem Starosty Bielskiego w Bielsku Podlaskim w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 127a Kpa przed upływem terminu na wniesienie odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję (§1). Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez z ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (§2). Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania. Oświadczenie musi mieć formę pisemną. Może zostać złożone bezpośrednio przed organem, jak i przesłane pocztą lub środkami komunikacji elektronicznej na ogólnych zasadach. W przypadku, gdy w postępowaniu uczestniczy wiele stron, decyzja staje się ostateczna dopiero wówczas, gdy każda ze stron (a ściślej, ostatnia strona) złoży oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do odwołania.

Zgodnie z art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 ze zm.), informacje o niniejszej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy zostaną zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, a treść niniejszej decyzji zostanie udostępniona na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Starostwa Powiatowego w Bielsku Podlaskim. Udostępnienie dokumentacji niniejszej sprawy następuje zgodnie z przepisami działu II ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Z up. STAROSTY

mgr Beata Perkowska
Z-ca Naczelnika Wydziału Architektury, Budownictwa
Ochrony Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa

Otrzymują:

- 1.
2. a/a (E.M).

Do wiadomości:

1. Wydział Geodezji i Katastru w/m. (odpis ostatecznej decyzji)
2. Nadleśnictwo Bielsk, ul. Żwirki i Wigury 61, 17-100 Bielsk Podlaski. (odpis ostatecznej decyzji)

